

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1586/2025
23.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: др Илије Зиндовића, председника већа, Марије Терзић, Драгане Миросављевић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Ђурђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, МУП, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3266/24 од 22.11.2024. године, у седници одржаној 23.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3266/24 од 22.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3266/24 од 22.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 46/24 од 05.09.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове плати 300.000,00 динара, а за страх 250.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.09.2024. године до исплате, као и да му надокнади трошкове парничног поступка у износу од 196.100,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете на име наружености, као и захтев за камату на трошкове поступка од пресуђења до извршности пресуде је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3266/24 од 22.11.2024. године, ставом првим изреке, жалбе тужене је одбијена, пресуда Основног суда у Зрењанину П 46/24 од 05.09.2024. године потврђена у усвајајућем делу (став други изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је накнада нематеријалне штете (претрпљени бол и претрпљени страх), због повреде коју је тужилац претрпео дана 02.07.2016. године на јавној манифестацији „Пиле фест“ која се традиционално одржава у месту Житиште на отвореном простору у присуству већег броја људи. Одлуке нижестепених судова, донета је у складу су са правним схватањем израженим кроз више одлука Врховног касационог суда у којима је одлучивано у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари везано за исти догађај. Из ових разлога, у конкретном случају, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, односно нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду напред изнето, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 15.01.2024. године, а вредност предмета спора је опредељена на износ од 700.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд применом члана 403. став 3. ЗПП нашао да је ревизија тужене недозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Др Илија Зиндовић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**